

F. t. l. vedr. dansk indfødsret, lov om offentlig auktion m.v.

kun bindende overfor de øvrige medkontraherende stater af 1963-konventionen. Lovforslaget lægger således ikke op til en ændring af de regler, som vedrører Danmarks forpligtelser i forhold til Europarådskonventionen af 1963.

3. Danmarks opfyldelse af Europarådskonventionen

3.1. Ændringer af gældende ret

Konventionen lægger op til en ligestilling mellem børn født i ægteskab og børn født uden for ægteskab, således at et barn ved fødslen skal erhverve statsborgerskab efter (én af) forældrene, uanset om barnet er født i eller uden for ægteskab. Dog kan der ifølge konventionens artikel 6 gøres undtagelser for børn født i udlandet.

I modsætning hertil skelnes der i § 1 i den danske indfødsretslov mellem ægtebørn og børn født uden for ægteskab. Er et barn født uden for ægteskab, erhverver det således kun dansk statsborgerskab, hvis *moderen* er dansk. For at Danmark kan ratificere Europarådskonventionen vil det derfor være nødvendigt at ændre denne bestemmelse. Det foreslås på den baggrund, at børn, der er født uden for ægteskab, skal erhverve dansk indfødsret ved fødslen, blot én af forældrene er dansk statsborger. Der gøres dog undtagelse for tilfælde, hvor barnet er født i *udlandet*, og det er *faderen*, der er dansk statsborger.

Europarådskonventionen indeholder som et af sine vigtigste principper, at enhver kontraherende stats regler om statsborgerret skal baseres på princippet om, at enhver har ret til at besidde statsborgerret, og at statsløshed skal undgås.

Bestemmelsen i indfødsretslovens § 8 lever ikke op til dette princip. Efter denne bestemmelse mister en dansk statsborger, der er født i udlandet, sin danske indfødsret ved det fyldte 22. år, hvis den pågældende ikke inden dette tidspunkt har haft bopæl her i riget eller ophold, der tyder på samhörighed med Danmark. Der kan imidlertid efter ansøgning indgivet *inden* det fyldte 22. år gives tilladelse til, at indfødsretten bevares.

En dansk statsborger, der er født i udlandet, og som først *efter* det fyldte 22. år indgiver en ansøgning om bevarelse af indfødsretten, kan således blive statsløs, hvis den pågældende ikke inden det fyldte 22. år har haft bopæl eller ophold her i riget.

For at leve op til konventionens grundprincip om at undgå statsløshed er det derfor nødvendigt at foretage en ændring af indfødsretslovens § 8.

Der er ikke herudover behov for lovændringer, men det kan blive nødvendigt at foretage en justering af de

retningslinier for naturalisation, som fremgår af cirkulære nr. 132 af 3. oktober 1997 om dansk indfødsret ved naturalisation.

F.eks. fremgår det af konventionens artikel 6, nr. 4, at den enkelte kontraherende stat i sin nationale lovgivning skal lette erhvervelsen af indfødsret for statsløse personer og anerkendte flygtninge med lovligt og fast ophold i landet.

Efter naturalisationscirkulærets § 4 skal personer, der er anerkendt som flygtninge i henhold til FN-konventionen af 1951 om flygtnings retsstilling, og personer, som må ligestilles hermed, have opholdt sig her i landet i 6 år for at kunne naturaliseres. Dette er en lempelse i forhold til de 7 års ophold, der som hovedregel kræves for opnåelse af dansk indfødsret ved naturalisation. For at opfylde den nye Europarådskonvention vil det være nødvendigt at udvide 6 års-reglen til også at omfatte (andre) statsløse personer. Det bemærkes dog, at der i meget vidt omfang vil være sammenfald mellem de personer, som er statsløse, og de, som er anerkendt som flygtninge.

Endelig bemærkes, at konventionens artikel 11 indeholder et krav om, at afgørelser vedrørende statsborgerret skal indeholde en skriftlig begrundelse. For så vidt angår afslag på ansøgninger om erhvervelse af dansk indfødsret ved naturalisation bemærkes, at Justitsministeriets meddelelse til en ansøger om, at den pågældende ikke kan optages på lovforslag om indfødsrets meddelelse, altid er ledsaget af en skriftlig begrundelse herfor. Tilsvarende vil afgørelser om afslag, som træffes af Folketingets Indfødsretsudvalg, normalt indeholde en begrundelse. Med ratifikationen af Europarådskonventionen vil der fremover være en forpligtelse til at begrunde alle negative afgørelser på indfødsretsområdet.

3.2. Erklæringer og forbehold i forbindelse med dansk ratifikation af Europarådskonventionen

I forbindelse med Danmarks ratifikation af Europarådskonventionen vil der, som sædvanligt er ved ratifikation af større internationale konventioner, blive spørgsmål om, hvorvidt og i givet fald i hvilket omfang Danmark skal tage forbehold for én eller flere af konventionens bestemmelser.

Konventionens artikel 12 indeholder en bestemmelse om, at enhver kontraherende stat skal sikre, at afgørelser vedrørende erhvervelse, bevarelse, fortabelse, generhvervelse eller udstedelse af dokumentation for erhvervelse af statsborgerret i landet kan gøres til genstand for fornyet administrativ eller retslig prøvelse i overensstemmelse med landets nationale lovgivning.